

Deraf ere de 12 ganske særlig motiverede, nemlig derved, at der skal ansættes ny Telegrafstater i Anledning af Frihavns Telegrafstation, som formentlig vil blive ikke lidet benyttet, og i Anledning af det danske-svenske Telefonanlæg og Telefonanlægget mellem Kjøbenhavn og Odense. Om dette sidste Telefonanlæg komme vi til at tale ved Behandlingen af en anden Konto. Hvad der skal til her, er der ikke Tale om, at vi ville nægte, vi have endog været villige til at bevilge lidt ud her over. Men en saa overordentlig stor Forøgelse som 33 Telegrafbetjente, mene vi rigtignok, der paa ingen Maade kan være Tale om, naar vi gaa over til Ordtaalen, som jo maa antages at ville spare Telegrafvæsenet for en hel Del Arbejde, hvad der jo ogsaa er en af vore Grunde til at gaa ind derpaa. Der kan jo ikke være nogen egentlig Grund til at udvide Telegrafvæsenets Personale i nogen betydelig Grad, og navnlig bør der vel helst slet ikke oprettes flere nye Telegrafstationer, da det jo er klart, hvorledes Telefonen Dag for Dag rykker Telegrafen ind paa Livet. Der er meget af det Arbejde, der tidligere var henvisst til Besørgelse af Telegrafen, som nu besørjes af Telefonen. Man kan sige, at det, som i udstrakt Forstand kan kaldes den lokale Telegrafkorrespondance, for en overvejende Del er gaaet over til at blive besørget af Telefonen. Jeg er ganske vist paa ingen Maade blind for, at man ikke i alle Forhold kan stille Telefonen i Telegrafens Sted, idet bl. a. Telegrafhemmeligheden ikke vil kunne bevares, hvis man overalt vilde substituere Telefonen for Telegrafen. Men inden for, hvad man kan kalde den lokale Korrespondance, er Telefonen jo stærkt i Færd med omtrent at fortrænge Telegrafen. Man vil vel næppe nogen Sinde helt blive af med Telegrafvæsenet selv inden for den lokale Korrespondance, men det er klart, at Arbejdet for Telegrafvæsenet tager af, idet Telefonen faar en stor Del af Søgningen. Dette kunde give Anledning til videre Betragtninger, som der foreløbig dog ikke er nogen Grund til at anstille, og som jeg derfor skal spare Tinget for, men som Tinget sikkert ikke vil blive sparet for i Aarens Løb, nemlig de Betragtninger, som ogsaa ere bleve drøftede i Finansudvalget, om man ikke i en nær Fremtid maa komme til at lade Staten overtage en Del af Telefonforbindelserne, navnlig Forbindelsen pr. Telefon mellem Naboløber, saaledes altsaa, at Statens Telegrafvæsen for en stor Del gik over til at blive et Telefonvæsen. Dette er imidlertid, som sagt, noget, der hører

Fremtiden til. Det næste Punkt i Betænkningen refererer sig for en stor Del til de samme Betragtninger, som jeg her har gjort gældende. Udvalget foreslaar at nægte Oprettelsen af ny Telegrafstationer i Nørrebroes Byttevejskvarter og i Ustebj paa Møen. Jeg har ikke synnerligt at sige som særlig Motivering heraf, idet Nægtelsen er begrundet i Udvalgets Uvilje mod overhovedet at oprette ny Telegrafstationer under de nuværende Forhold. Forslaget om Oprettelse af en ny Telegrafstation i Nørrebroes Byttevejskvarter havde vi allerede for til Behandling i Fjor, og jeg tror, at de samme Grunde, som da bleve anførte imod Stationen, have deres Gyldighed endnu i Aar. Det er en af de Forbindelser, som mest naturligt kan henvises til Telefonen. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Udvalget i Aar har tiltraadt en Del Forslag, om Forhøjelsen af Godtgørelse for Bestyrelsen af Telegrafstationer, som nægtedes i Fjor. Naar man nemlig nægtede disse Forhøjelser af Godtgørelser i Fjor, var det ikke, fordi man absolut ikke vilde tiltræde dem. Men det var, fordi man mente, at de taalte en Udsættelse, og i Aar er man gaaet den Vej, at man har samfemt i Bevillingen af de Forhøjelser af Godtgørelserne, som man nægtede i Fjor, medens man derimod har nægtet de ny Forslag til Forhøjelser, som ere fremkomne nemlig til Telegrafstationerne i Silkeborg, Faaborg, Kalundborg o. s. v., de Stationer, der nævnes under Nr. 52. Men Meningen er ikke, at man til alle Tider vil modsætte sig en saadan Forhøjelse. Efterhaanden som Telegrafkorrespondancen stiger, mener man, at der vel ogsaa kan være Grund til at gaa ind paa nogle af disse Forhøjelser.

Scharling: Det vil ses, at paa hele det omfattende Budget, som staar opført paa S. 6 er der kun et eneste Punkt, hvor det Mindretal, som jeg her har den Ære at repræsentere, har taget særligt Standpunkt forskelligt fra Flertallets. Det er en Selsfølge, som ogsaa er nævnt af den ærede Ordfører, at dette Resultat kun er naaet ved gensidig Imødefommen, og at man derfor ikke maa opfatte Forholdet saaledes, som om alle de fra Udvalget fremkomne Forslag netop staa som Udtryk for det, man fra enhver Side i Udvalget har anset for det rette. I ikke saa Tilfælde staar det nærmest som Udtryk for, hvad man fra den ene og den anden Side har ment at kunne gaa med til. Dette gælder ogsaa til dels om det Underændringsforslag, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har stillet